

ВІЧНИЙ СКАРБ

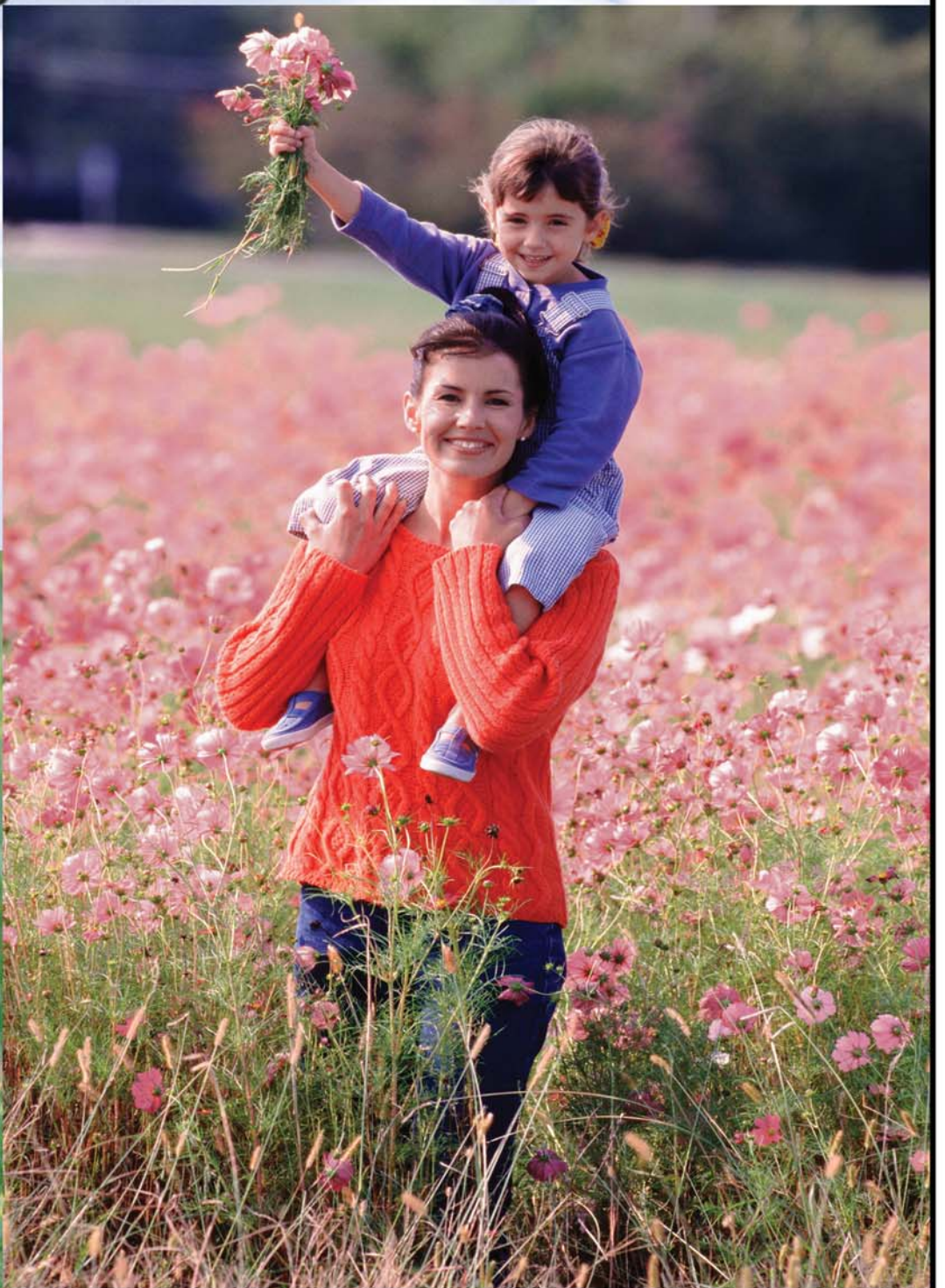
Матв.4:4

№8(27) липень 2005 р.

**ЩОМІСЯЧНА
ХРИСТІАНСЬКА
ГАЗЕТА**

*Не самим хлібом житиме людина,
але кожним словом, що виходить
з Божих уст.*

*В'ється стежка поміж житом,
Пахнуть трави, пахнуть квіти.
Скрізь бажання жити, жити,
Всюду радість, шастя, літо!*

*Буде час, я вірю буде,
Нову Землю встелять квіти.
Жити вічно будуть люди,
Буде вічне Боже літо!*

Випробування розуму і талантів

Господь створив людину на Свою подобу! Все, що було закладено на початку при створенні перших людей, стало відображенням слави, могутності, творчої сили Всевишнього: розум та фізична сила, інтелект і краса тіла, законопослушність та вічна істина, багатство світу емоцій та почуттів, прагнення до розуміння буття, здатність до критичного аналізу та дослідження, естетична насолода тощо. Минали століття, впродовж яких накопичені знання про навколишній світ ставали джерелами різноманітних корисних винаходів майже у всіх сферах людської діяльності. Зручні машини, механізми та інструменти поліпшили життя багатьом поколінням наших пращурів, сучасникам та обіцяють надзвичайні перспективи для нащадків. Останні два-три століття вибухнули революціями у світі науки: відкриття за відкриттями змінювали суспільства по всьому світу

швидше, ніж політичні або економічні події. В тих куточках земної кулі, де існувало суспільне заохочення до набуття знань та розвитку науки, ми спостерігаємо найвищий рівень життя, найкраще медичне обслуговування, найбільше успіхів у піклуванні про людину. Авжеж, цей рівень був досягнутий європейцями або жителями Північної Америки не одразу, не за одну ніч. Найважливішим чинником позитивних змін у цих країнах стали інвестиції в людський капітал через освіту, науку, дослідження. Скільки у світі обдарованих людей? Вчені, мабуть, наведуть різні цифри. Заперечливі або узгоджені, вони є намаганням дослідників дати відповідь на безліч питань стосовно талановитості нації — як виховати генія, яку роль у вихованні обдарованої особистості відіграють соціальні та біологічні чинники, які методи і форми навчання сприяють розквіту талантів і здібностей в людині

повною мірою, в якій мірі і що саме залежить від самої людини, соціального і природного оточення, генетики?.. Хтось підрахував, що в середньому на націю або велику соціально-етнічну групу припадає від 3 до 5% дуже талановитих індивідів, які складають у період розквіту своїх здібностей творчу, наукову, політичну й економічну еліту нації. З іншого боку, такий же відсоток складає і та частина нації, якій за різними причинами, зокрема біологічними, бракує навіть основних розумових здібностей. Решта ж, тобто більша частина людей, обдарована Богом різноманітними талантами в тій чи іншій мірі. Але наскільки ефективно ми використовуємо те, чим наділені Творцем? Чи не буває так, що наші найкращі таланти і здібності, коли не знаходять сприятливого середовища, в'януть, засихають та гинуть? А скільки молодих людей нехтує освітою, не розуміючи, яку вирішальну роль відіграють знання в житті християнина! Чи не виходить так, що наша байдужість до самих себе стає першим кроком до деградації нації? Не завжди держава або інша соціальна інституція має можливість належним чином піклуватися про своїх громадян. У скрутних, кризових для суспільства умовах людина має взяти відповідальність за своє життя на себе, зробити власний вибір щодо минулого, теперішнього та майбутнього, поставити перед собою гідну мету і визначити сенс власного буття. Саме освітні інституції допомагали людині за будь-

яких часів. Не було такого періоду в історії, коли не існувало форм навчання, виховання або успадкування знань: родинна спадщина, національний фольклор, писання Старого та Нового Заповітів, бібліотеки й академії Давньої Греції та Риму або середньовічні коледжі і університети зберегли безмежний світ знань та невідкритих таємниць для всіх поколінь людського роду. У невеликому зеленому містечку Лісова Буча, що розташоване недалеко від Києва, вже більше п'яти років існує незвичайний освітянський заклад—Український гуманітарний інститут. Дипломи бакалаврів та спеціалістів, які можна отримати в цьому інституті, нічим не відрізняються від тих, що видаються в інших державних закладах: відповідний рівень державної акредитації, авторитет і компетентність професорсько-викладацького складу, солідна база фахових дисциплін. При ближчому ж знайомстві з інститутом відкривається особлива сторона — філософсько-релігійний ґрунт виховного та навчального процесу, пильна увага до гармонійного розвитку особистості, атмосфера кооперації та співробітництва між студентами і співробітниками, навіть учбово-житлове містечко є зразком зручного домашнього устрою. Багато із нас можуть розділяти думку, що для отримання професії важлива лише теоретична і практична підготовка за спеціальністю. Інші спростовують цю точку зору визнанням

(закінчення на с.8)

Відгуки наших читачів (з листа Деніс Марії Петрівни, м.Чернівці)

«Вічний Скарб» — християнська газета, яка з радістю, з Б о ж и м д о в г о - терпінням прославляє справу

Бога. І її півторамаїльйонний екземпляр — це незаперечний доказ вірності Святому Слову. Газета «Вічний скарб» несе пізнання істини до кожного серця, яке хоче почути святі обітниці Живого Бога.

Шановні друзі! Нехай Вам

щастить у Ваших добрих справах прославлення Вічного Отця, Бога-Сина і Святого Духа! Нехай Ваші дороги будуть освітлені ширістю і радістю людей, які приймають Слово Вічного Скарбу до своїх сердець. Люди землі, відкрийте двері, зігрійте душі тією благодаттю, яка несе тепло усім, хто вірить в Бога-Сина і Отця! Поки не пізно, віднайдіть бажання жити вічно! Впустіть Христа у розум і серця! Нехай Вам благодать Його і спокій душі дарує віра в Того, Хто Сам Себе за Вас на хрест віддав!

Отче наш, Ти - вічний скарб душі людської! Нехай Ім'я Твоє

святиться у віках і Царство Твоє вічне нехай поселиться в душі кожного з нас!

Отче наш, Ти — вічний скарб премудрості й пізнання, захований у скарбниці слова, що приніс Христос. Ти - вічний океан любові, що льється Святим Духом у світ в ті людські серця, які приймають Бога-Сина і Отця, що полюбив цей світ, віддав Єдиного Свого і Єдиного родженого Сина в жертву - на випробування й смерть за всі провини тих, хто кається у своїх гріхах.

Отче наш, Твої святі обітниці — це вічний скарб, постійний захист від спотворень світу.

Світи нам, Господи, Своім світильником в життя на тих шляхах, де мир панує і Твоя прихильність.

Дай сили, Господи, зробити все, що Ти сказав, і освятитися Словом віри перед зустрічю з Тобою! Дай сили, Господи, не загубити Святого Слова вічного скарбу, не згнєбити Твоє Святе Ім'я і не залишитись назавжди на земних дорогах! «Не збирайте собі скарбів на землі... збирайте ж собі скарби на небі... бо де ваш скарб, там буде й ваше серце» (Матв.6:19-21).

ИСТИНА, превосходящая РАЗУМ

Бог есть. С этого можно начать разговор о Библии. С первых ее страниц видно свидетельство Его жизни. Пророки древности вселяли уверенность в этой торжественной вести и, указывая на дела Божьи, укрепляли веру в Его существование. Однажды, обращаясь к вавилонскому царю Навуходоносор, пророк Даниил произнес: «... есть на небесах Бог» (Даниил 2:28). Как необходимы эти слова многим тысячам людей настоящего времени! «Есть на небесах Бог» — эти слова должен слышать человек, когда получает первые уроки от родителей или от тех, кто занимается его воспитанием. «Есть на небесах Бог» — эти слова должен слышать человек, когда он отправляется по жизни самостоятельно, не ведая, что его ждет. «Есть на небесах Бог», — это должен слышать человек, когда испытания и трудности подавляют физические и эмоциональные силы, чтобы обрести надежду и будущность. Невзирая ни на что, человек должен говорить себе: «Есть на небесах Бог». Идя таким путем, мы будем идти путем Библии, и сказано: «Верующий в Него не постыдится» (1 Петра 2:6).

Пророки приглашали искать Бога. Вот как об этом пишет пророк Исаия: «Ищите Господа, когда можно найти Его; призывайте Его, когда Он близко. Да оставит нечестивый путь свой и беззаконник — помыслы свои, и да обратится к Господу, и Он помилует его, и к Богу нашему, ибо Он многомилостив. Мои мысли — не ваши мысли, ни ваши пути — пути Мои, — говорит Господь. Но, как небо выше земли, так пути Мои выше путей ваших, и мысли Мои выше мыслей ваших» (Исаия 55:6-9).

Многие думают: если и существует Бог, то Он настолько велик, что даже сознанию трудно это вместить. Может быть, именно поэтому люди и не принимают Его. Сама Библия об этом говорит так: «Вот, Бог велик, и мы не можем познать Его» (Иов 36:26). В связи с этим интересна мысль, которую произнес Исаия: «Ищите Господа». Если Бог велик, то как можно Его потерять? Обычно большие вещи редко теряются нами. Невозможно представить себе, чтобы кто-нибудь потерял, например, целый город или что-то подобное. Как же можно потерять Великого Бога, больше Которого нет? Одна из причин заключается в том, что Он Невидимый. И именно поэтому человеку приходится вести борьбу за присутствие Господа в своем сердце. «Ищите Господа» — этот призыв будет обращен к нам всегда.

Мы прилагаем наши усилия во многих делах, и это верно и правильно. Мы должны стараться все делать наилучшим образом, а для этого необходимо время и силы. Но больше всего усилий нам необходимо приложить в том, чтобы искать Бога и найти Его. И так будет всегда. Ибо Его, Великого, потерять легче всего. Бога теряют не только слабые, но и сильные. И все же: «Ищите, — говорит Исаия, — когда можно найти Его».

Бог невидимый и таинственный, Бог непонятный и непостижимый — таким подчас Он предстает перед нами. Каков же Бог? Как рассмотреть Его путь, когда настоящее и будущее окутано мраком, когда так часто опускаются руки и во всем, что происходит, не видишь ясности? «Мои мысли — не ваши мысли, ни ваши пути — пути Мои. Но, как небо выше земли, так пути Мои выше путей ваших, и мысли Мои выше мыслей ваших». Этими словами Господь не остав-

ляет человеку возможности быть высоким в своих глазах. «Я выше», — говорит Он. «Мои пути выше путей ваших». Каковы же мысли Бога, каковы намерения Того, Кто управляет жизнью человека? Зна-

ние ответа на этот вопрос придаст уверенности, которая так необходима многим. Тексты Священного Писания, быть может, уже многим известные, помогут нам в этом. Первое послание Иоанна, 4 глава, 16 текст: «Бог есть любовь». И текст из книги Исход, 34 глава, текст 6: «Господь, Господь, Бог человеколюбивый и милосердый, долготерпеливый и многомилостивый и истинный».

Эти слова проливают свет на то, каков Бог. Благодаря деяниям Господа и в особенности жертве Иисуса Христа, мир знает теперь, что Бог есть любовь. Но, даже утверждая и зная это, наше понимание Его все же будет ограничено. В Первом Послании к христианам города Коринфа апостол Павел пишет, что мы смотрим на мир и все, что в нем, в том числе и на Бога, как бы сквозь тусклое стекло, гадательно. Давайте прочтем эти слова: «Когда я был младенцем, то по-младенчески говорил, по-младенчески мыслил, по-младенчески рассуждал; а как стал мужем, то оставил младенческое. Теперь мы видим как бы сквозь тусклое стекло, гадательно, тогда же лицом к лицу; теперь знаю я отчасти, а тогда познаю, подобно как я познан. А теперь пребывают сии три: вера, надежда, любовь; но любовь из них больше» (1 Коринфянам 13:11-13).

Никогда не стоит останавливаться на том, что вы достигли. Перед нами бездна богатства Божьего. Впереди нас ждет лучшее. Апостол говорит о некоем принципе, который действует в жизни. Он говорит о том, что мы можем простираться вперед, приобретая лучшее, и в пользу этого лучшего оставлять то, что имели.

Мне с моей семьей, как и всем служителям Церкви, часто приходится переезжать с места на место.

Это, конечно, нелегкая доля, особенно для жены и ребенка. Сбор вещей и их распаковка, попытка найти после переезда то, что тебе необходимо, во всей массе предметов, которые ты возишь за собой, — все это постепенно привело нас к тому, что с некоторыми вещами нам приходилось расставаться. Есть вещи, которые нам уже не нужны, и мы ими давно не пользуемся, поэтому нет смысла оставлять их у себя, тем более, когда им уже есть лучшая замена. Наступает в жизни момент, когда ради приобретения нового ты готов расстаться со старыми ценностями. Апостол Павел писал об этом так: «Но что для меня было преимуществом, то ради Христа я почел тщетою» (Филиппийцам 3:7). Почему? Ответ слышится в других словах Писания, у апостола Иоанна: «И мы познали любовь, которую имеет к нам Бог, и уверовали в нее. Бог есть любовь» (1 Иоанна 4:16). Что нам говорят слова Христа, произнесенные на кресте: «Отче! прости им» (Луки 23:34)? Если терпит человек, не имея возможности себе помочь, мы говорим: это мужество. Если терпит Бог с Его возможностями и силой, то это уже любовь. И это выше всего, что мы можем себе представить. «Мои мысли — не ваши мысли». Любовь Божья выше, чем любовь человека. И всякий раз, когда мы будем размышлять о любви Божьей, это будет ограниченное знание, ибо «мысли Мои выше мыслей ваших». В минуту мрака, окутавшего Христа на Голгофе, Он все же верил в справедливость Небесного Отца, Его милосердие и Его великую любовь. Верил, хотя видимых причин на это не было. Любовь Божья дает силы положиться на Него даже в самых сложных обстоятельствах жизни. Возможно, для кого-то это слишком хорошая весть, чтобы в нее поверить. Да, действительно, нам с трудом дается верить в доброе, в любовь Божью и Его милосердие. Но Христос и Его жизнь поможет нам в этом. Да, сегодня мы что-то знаем о любви Божьей, но впереди у нас еще много открытий того, как любит Бог. Как сказал об этом апостол Павел, нам еще предстоит «уразуметь превосходящую разумение любовь Христову».

С.Лапшин

«І РАДІВ НАРОД...»

Хочу подіпитися своїми думками з приводу десятини. Добродієність має бути в характері справжнього християнина. Агже в цьому виявляється його вірність Христовому заповіту про любов до ближнього. Але є у вірних Біблії пюдей закон про десятину, яку призначено не людам, а Богу. Так повеліся відтоді, як Авраам

передав десятину священникові Бога Всевишнього — Мелхиседеку, він же був і царем Савиму. (Буття 14:18-20). Господь тоді постановив: «Принесіть же ви всю десятину до дому скарбниці, щоб страва буга в Моїм храмі, і тим Мене випробуйте...» (Мат. 23:10). А наслідки цього випробування, як не раз відчула і я у своєму житті, полягають у тому, що Бог — справжній Вододар нашої матеріальної власності — віддячує з надлишком, не дозволяє нам злидарювати. Гоповне ж, душа спов-

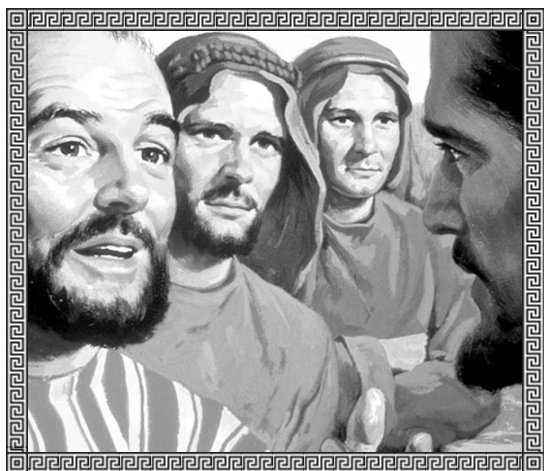
нюється радістю від допущання закону десятини на знак вірності Богу, Його настановам. У Біблії ж сказано: «І радів народ за їхню жертву, бо вони жертвували Господові з цілого серця» (1Хронік 29:9).

Нерідко про представників іудаїзму, які визнають, як і агвентисти, Старий Заповіт (а, отже, й десятину!), напівжартома в народі кажуть: «Чи ви бачили єврея, який просив би милостину?» Дещо, гадаю, наївний приклад, але ж який яскравий, переконливий!

Тож, брати мої і сестри,

вірні християни, гля яких Біблія щиро і сердно визнала Книгою Божою, не шкодуйте десятин, які напечать Господеві, жертвуйте Йому та людам. Агже кошти ці йдуть передусім на потреби поширення Благої звістки по всьому світу. Тому керуймося закпиком апостола Павла: «Нехай кожен дає, як серце йому призволяє, — не в смутку, і не з примусу, бо Бог любить того, хто з радістю дає!» (2Кор. 9:7).

(3 листа Галини Мосійчук)

Нам хочется видеть Иисуса

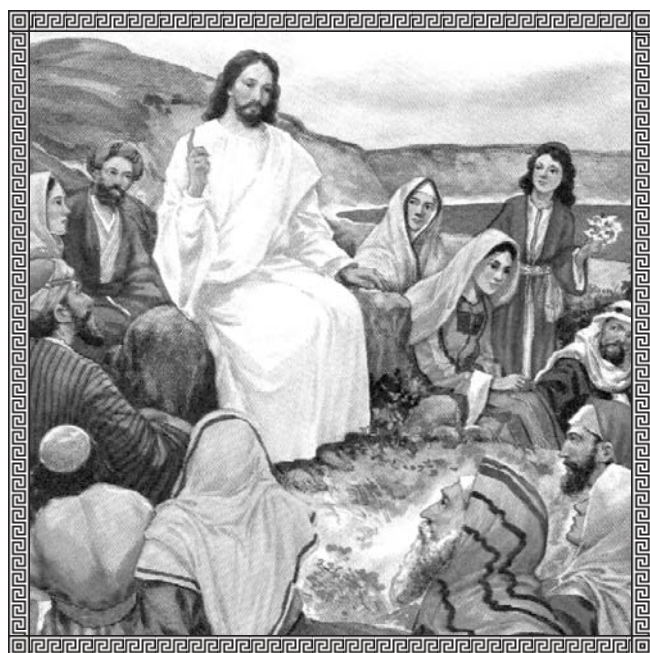
В Евангелии от Иоанна, 12 гл. 20-21 стихи, записан следующий эпизод: "Из пришедших на поклонение в праздник были некоторые еллины. Они подошли к Филиппу, который был из Вифсаиды Галилейской, и просили его, говоря: Господин! Нам хочется видеть Иисуса". Филипп оказался в замешательстве: а примет ли их Христос? Ведь они язычники. Филипп, да и все ученики, забыли или не понимали слов Иисуса: «Придите ко Мне все... Приходящего ко Мне не изгоню вон.» Филипп пошел к первозванному Андрею, посоветовался с ним, и оба вместе пошли говорить с Иисусом. А как бы мы поступили на месте Филиппа? Может быть, если бы они пришли к нам, мы дали бы им какой-то миссионерский журнал или духовную книгу? А может быть, провели бы с ними библейскую беседу? Возможно даже, помолились бы вместе с ними. Все это хорошо. Но этого не достаточно для тех, кто хочет видеть Иисуса. Это желание многих сердец мы часто

наблюдаем в настоящее время. Люди хотят не только слышать о Христе, но и видеть Его! Они хотят увидеть Его в нас, носящих имя Христа и являющихся Его представителями на этой земле. О том, что мы "посланники" Христа, говорит апостол Павел: "Итак, мы — посланники от имени Христова..." (2 Кор. 6:20). Если я посол Христа на земле, обязан без всякого замешательства удовлетворить желание тех, кто, подобно грекам, говорит мне: "Нам хочется видеть Иисуса". Я приглашаю их в дом и показываю, как живу. Они видят мои отношения с супругой, детьми, знакомятся с моей библиотекой — это моя духовная пища. Таким образом, они узнают не только то, во что я верю, но и как я живу. И тогда "греки" вынесут свое заключение. Сегодня много молодых людей очень нуждаются в том, чтобы видеть Иисуса. Молодой христианин (юноша или девушка) приглашает желающего увидеть Иисуса в свою квартиру. — Посмотрите, как я живу. Вот моя комната, познакомьтесь с моей библиотекой, обратите внимание на мои картины, портреты. Послушайте магнитофонные записи проповедей, духовной

музыки, песен. Пойдемте вместе на прогулку, порадуемся прекрасной природе, которую Бог нам подарил для нашей радости — и вы узнаете, чем живет посол Божий видя меня. Вы увидите образ Божий, потому что я отображаю образ Иисуса Христа. «Мы же... взирая на славу Господню, преобразуемся в тот же образ...» (2 Кор. 3: 18). Но вот раздается стук в другую дверь: "Нам хочется видеть Иисуса!" Хозяин стоит в дверях и говорит: Извините! Я не могу вас впустить. У меня в комнате большой беспорядок. — Но разве вы не посол Иисуса Христа? — Да. Я его посол. — А что, ваша квартира не является посольством? — Нет. — Тогда где же Его посольство? Мы пойдем туда. — Его посольство — это Храм, где мы собираемся — Тогда мы пойдем туда, скажите адрес. — Нет, не ходите. Посольство принимает только по субботам с 10 до 13 часов. — Как же так, что посольство не работает в будние дни, а только по суббо-

там?! — Извините, у нас так. Дорогие друзья! Мир хочет видеть Иисуса Христа. Мы являемся послами нашего Господа. Людям недостаточно видеть здание Церкви, библиотеку или прослушать кассету. Они хотят увидеть Иисуса в христианах. Люди не столько хотят знать о Христе, сколько видеть Его. Они много читали, слышали об Иисусе от тех, кто называет себя послами Христа. Но они хотят видеть Иисуса! Да поможет нам Господь показать миру Иисуса в своей повседневной жизни.

Марио Велосо

Ознаки Його приходу

1. ПЛУТАНИНА В РЕЛІГІЙНОМУ СВІТІ

У Євангелії від Матвія 24:11,24 написано: «Постане багато фальшивих пророків, — і зведуть багатьох. Бо стануть пжехристи та пжепророки, і будуть чинити великі ознаки та чудеса, щоб звести, якщо вдасться, і вибраних».

Чим ближче кінець, — говорить Ісус, — тим збільшуватиметься плутанина і більше буде з'являтися осіб, котрі

стверджуватимуть Я Божественний Месія, здатний вас спасти! Тільки в огні Капіфониї напичується 53 особи, які пропонують альтернативу Христу, а що ж твориться у всесвітньому масштабі? Згадайте Марію Деві Христос — скільки дитячих душ було покалічено! Чи не тому це сталося, що батьки вважа-

ли зайвим зазирнути у Вічну Книгу за порадою? Тільки Біблія здатна врятувати нас від хитрої омані сатани.

2. МІЖНАРОДНІ КОНФЛІКТИ

Продовжуючи свою бесіду, Ісус сказав: «Ви ж про війни почуєте, і про воєнні чутки. Глядіть, не жахайтесь, бо має так статися. Але це ще не кінець. Бо повстане народ на

народ, і царство на царство...» (Матвія 24:6-7). Ви скажете: «А що ж тут особливого? Війни були завжди на землі вони почалися відтоді, як Каїн убив Авеля». І ви маєте рацію. Однак пильно вдивіться в історію — чи знайдете ви там таку ЧАСТОТУ війн і МАСШТАБИ КРОВОПРОЛИТТЯ, як сьогодні? Відомий вчений Уоплес сказав: "Геніальний пюський розум намножив стільки зброї, що можна здерти земну кору і перетворити її на кпубок попелу". У свій час була створена організація ООН, метою якої було збереження миру в усьому світі, але й вона безсила припинити військові дії і встановити мир у багатьох «гарячих» точках, бо його немає в пюських серцях. Загальновідомий Пенін сказав: «Пюдина може все — саме це і насторожує!» У XX ст. під час Першої світової війни загинуло понад 20 млн. осіб і були задіяні в конфлікті 33 країни. Вже у другій світовій війні

брали участь 72 країни і загинуло більше 50 млн осіб. Після 1945 року відбулося понад 200 воєн та збройних конфліктів у яких загинуло 8 млн. осіб! За даними Червоного Хреста, впродовж 10 останніх років у військових конфліктах загинуло 1,5 млн дітей. Чи бачили ви таку частоту і такі масштаби кровопролиття в минулому? Не встигає висохнути чорнило на мирних угодах, підписаних політиками, як розпалюється нова страшна війна... Араби підірвали ізраїльський автобус за те, що ізраїльтяни зробили тиждень назад, а Ізраїль здійснив справедливий акт відплати за те, що араби вчинили два тижні тому, а кров плється і кінця-краю помсти й ненависті не видно... У якому столітті на Землі напичувалось як у XX ст. 27 млн. біженців! це пюди, котрі вчора були такими ж, як ми: мапи будинки, заощадження, місце роботи, — все в одну мить рухнуло. А чи маємо ми

Ознаки Його приходу

гарантію, що завтра не станемо, як вони?! У Пуки 21: 26 Ісус стверджує: „Люди будуть мертвіти від страху й очікування того, що гряде на увесь світ...". І справді страх за майбутнє з'їдає сьогодні мільйони людей.

3. ГОПОД

Читаємо: «Бо повстане народ на народ, і царство на царство, і буде голод, мор...» (Мат. 24:6). Голод уже став всесвітньою проблемою №1. У результаті зростання населення Землі кількість споживачів збільшується, а площа посівних земель катастрофічно зменшується...

У Біблії вживається слово „МОР" — воно має подвійне значення: це масове епідемічне захворювання людей або хвороби. Варто згадати тільки сибірську язву, результатом

якої стапа не тільки масова загибель корів, а й те, що 1,5 млн британців стапи вегетаріанцями. У ВООЗ стверджують, що за останніх 20 років виникли 28 нових хвороб та штамів, від яких лікарі досі не можуть знайти ефективного лікування.

4. ЗЕМПЕТРУСИ

Я знову дозволю нагопосити — всі вищезгадані ознаки на Землі існували завжди, але саме їхня частота говорить про близькість кінця. Аналогічна ситуація також із земпетрусами.

Від Матвія 24:7 : «І земпетруси настануть місцями».

Якщо за 8 століть — з 1000-1800рр. — стався 21 великий земпетрус, то за 40 років — з 1950-1990 — вже 93 великих земпетруси (дані Британської спілки наукового прогресу).

За даними сейсмологів у наш час щорічно стається 57 000 землетрусів. Уявляєте, що твориться із землею корою?! Згадайте хоча б три найбільші з них: у Тянь-Шані (Китаї) у 1976р. — 240 тис жертв: у 1988р. у Вірменії — 25 тис. жертв: у 1999р — у Турції, — 15 тис. жертв.

Одна людина, проживаючи у великому місті сказала, що настільки звикла до вопання пожежних сирен, що як би пожежа стапаса в її домі, вона спокійно б спапа... Чи немає небезпеки в тому, що й наше око та серце звикнуть до цих

нещастя і ми будемо безтурботно спати, в той час як світова пожежа насувається?

Ігор Корешук

Ходіть дорогою вузькою

Євангеліст Матвій у тринадцятому вірші сьомого розділу записав такі слова Ісуса: "Увійдіть тісними ворітьми, бо просторі ворота й широка дорога ведуть до загибелі, — і ними багато хто входить".

У чому ж перевага вузького шляху і які його недоліки? Спробуємо на основі життєвої практики та Слова Божого відповісти на ці питання. Перед тим як хворому рекомендувати операцію, лікарі попереджають його про негативні наслідки цьо-

го: біль, нерухомість, лежачий спосіб життя тощо. Це, звичайно, неприємні речі. Але ж яка перевага? Людина позбудеться хвороби, зможе відчувати себе щасливою. Хіба не варто заради цього потерпіти?! Тому кожен приймає власне рішення — погоджуватися на операцію чи ні. Христос чітко вказав на широкий і вузький шляхи людського життя, звернувши увагу й на негативні моменти вузького шляху: "Коли хто хоче йти вслід за Мною, — хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста й іде вслід за Мною". (Матв. 16:24). Іншими словами, прийняття Христа — це нерідко опозиція у своєму житті, бо князь цього світу не мириться з дітьми Божими, всіляко шкодить їм. Мені відомо, наприклад, що багато з тих, хто прийшов до Церкви, втратив гарну роботу через суботній день. Хрест це чи ні? Думаю, так! Є люди, котрі прийшли до Христа через розділення сім'ї. Це також важкий хрест. Це той вузький шлях,

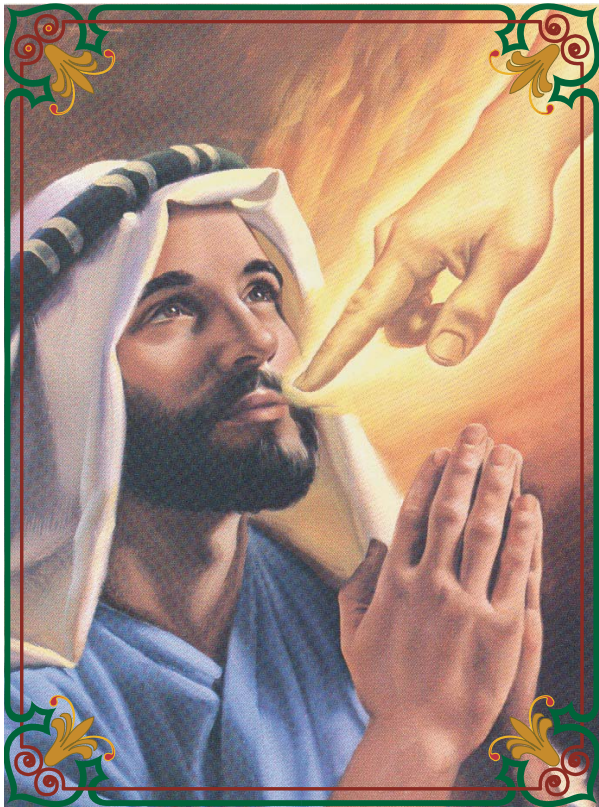
обмежена дорога, про яку говорить Спаситель. Іноді опозиція, несприйняття віруючої людини йде від родичів, близьких друзів, співпрацівників. Та Слово Боже радить покласти всю надію на Бога і поставити інтереси істини на першому місці. Я читав, що колишній президент США, генерал Ейзенхауер, укладаючи шлюб, сказав своїй майбутній дружині: "Ти не будеш у мене на першому місці. На першому місці у мене буде Бог, на другому — держава, на третьому — ти". Жінка погодилася на третє місце. Христос завжди повинен у нас бути на першому місці, що ставить на перше місце й вузький шлях, який заповідав Він. Євангеліст Йоан (15:11) вказує, що збереження Заповідей Божих і перебування в Його любові — найбільша радість, себто йти вузькою дорогою — найбільше щастя. Чому? Бо, як пояснює апостол Павло у Посланні до євреїв, наші випробування йдуть нам на користь, щоб ми мали участь у святості Ісуса Христа, мали мирний плід праведності. Незважаючи на випробування, вірному християнину радісно бути часткою в роботі євангелізації. Лише вузький шлях, даний Христом, приносить людині справжній мир. Будь-який інший мир — несправжній, тимчасо-

вий, нетривалий. Мир Христа — всеосяжний. (Гал. 5:22). Вузький шлях дарує справжню любов. Сама по собі людина не вміє любити. Про це свідчить велика кількість розлучень. Любов можна отримати лише в дарунок від Бога через Святого Духа. Вузький шлях — запорука справжньої радості. Радість світська — поверхова. Широкий шлях світу пропускає всі гріхи, — він опозиція добру і святості. Ті, хто служить світові, не мають ані миру, ані радості, ані задоволення. На жаль, не всі замислюються над різницею між широким і вузьким шляхами. Але ми не можемо служити двом господарям. Варто пам'ятати про кінцевий результат вузького шляху, записаний в Об'явленні 21:4,5. "І почув я гучний голос із престолу, який кликав: "Оце оселя Бога з людьми, і Він житиме з ними! Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними... і не буде вже смерті — ані смутку, ані крику, ні болю вже не буде, бо перше минулося". Якщо вважати на ці обітниці, то зрозуміємо, що небо нам дістається недорого. Якщо ми побачимо та зрозуміємо позитивні моменти вузького шляху, то йти по ньому і нести свій хрест нам буде зовсім не важко.

Нейл Недлі, доктор медицини і богослов'я

Любиш ли ты Меня?

— спросил однажды Иисус Петра. «Да, Господи! — ответил тот. — Я люблю Тебя» (Иоан.21:1-5). Сущность правления Творца — это бескорыстная любовь. Но появился некто и сказал, что любовь Бога эгоистична, — она не может сделать людей счастливыми. Был провозглашен новый принцип: «Люби себя, угождай себе и — будешь

счастлив». Это и есть кредо, стиль настоящего мира. Дьявол торжествует над Законом Бога, злорадствуя, попирает его каждый день. Хитрый обманщик не упоминает о зависти, ненависти, зле. Он говорит о сладкой любви к самому себе, утверждает, что лучше разбирается в вопросах любви, чем Бог, и увлекает за собой доверчивых и нерадивых. «Зачем тебе любить ближнего, ведь он упрямый, жадный, грубый! Заботься лучше о своих интересах, служи себе и будешь счастлив», — нашептывает дьявол человеку, увлекая его за собой. Поэтому ныне Христос спрашивает

каждого из нас: «Любишь ли ты Меня? Согласно какому принципу ты собираешься жить, каким законом любви руководствоваться: Божьим или дьявольским?»

Можем ли мы сегодня следовать за Господом, почитать себя, а не Бога и ближнего? Древние фарисеи останавливались на перекрестках дорог для молитвы, и

люди восхищались, наблюдая за ними (Матф.6). Но законники любили себя, а не Бога, выставляя напоказ свою святость.

Можно делать добрые дела, не любя Господа. Так поступил священник, проходя равнодушно мимо избитого человека. Он не перевязал его раны, т.к. отсутствовали свидетели. Можно исследовать Библию, а Бога не чтить. Древние израильтяне учили, что достаточно прочесть Торру — и будешь спасен. Дьявол уверен, что его принцип любви истинен. Поэтому Христос все еще спрашивает: почему ты сегодня в собрании, чтешь Закон Божий, делаешь добрые дела, читаешь Библию, проповедуешь истину, поешь в хоре? Почему? Для того ли, чтобы заслужить вечность, или потому, что любишь Меня как жизнь, истину и свет?

«Не даром Иов верен тебе, — сказал как-то сатана Богу, — ведь ты оградил, благословил его, наделил богатством и детьми».

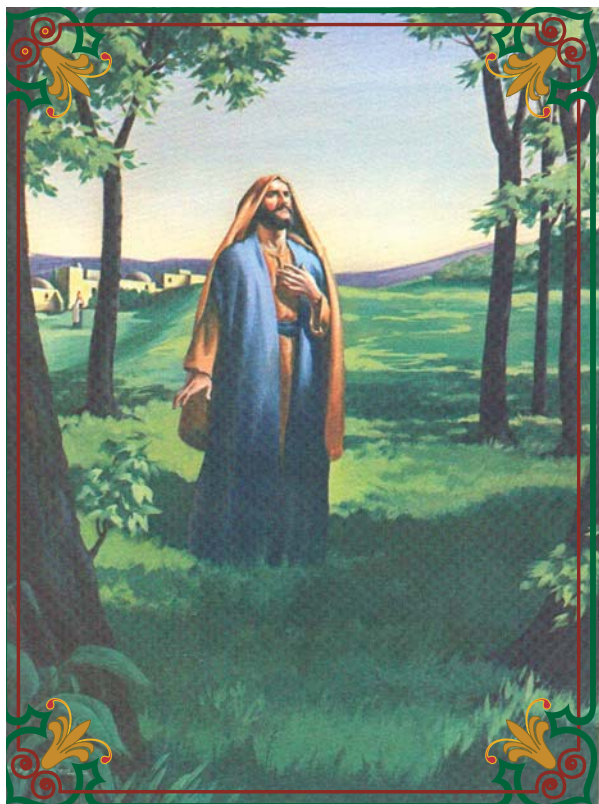
«Не даром ходят в собрание Иван, Мария, Степан, ведь они

все имеют, здоровы и бодры. Почему бы им не служить Богу, — говорит дьявол сегодня. — Они хотят заслужить вечность, они корыстны!» Иов показал, согласно какому принципу он жил, доказав на личном опыте, что счастье человека — в Божественной любви. Петр оставил дом, лодку по эгоистическому принципу: он рассчитывал на награду, следуя за Иисусом. Вообщем все ученики ожидали Царства Христова на земле. Они спрашивали, кто из них будет большим в этом Царстве? Лучше ли мы их? Вопрос «Любишь ли ты Меня?» имеет прямое отношение и к нам. Когда наши отношения с Господом и ближними определяются Божественной любовью — мы на верном пути. Если же к ним присоединяются корысть, эгоизм, себялюбие — наши дела плохи. Мы с вами находимся в Церкви потому, что ищем любви Божьей, любви «агапе», которая одна сможет нас сделать воистину счастливыми. Пусть добрый Бог постоянно ведет нас дорогой Своей дивной бескорыстной любви к победе над всяким проявлением зла, греха и беззакония.

А. А. Панков

Хай буде воля Твоя

Сьогодні звернемо увагу на великий фрагмент усім нам відомої молитви «Отче наш». Зачитаємо з Євангелії від Матвія 6 розділ, 10 вірш: «... хай буде воля Твоя як на небі, так і на землі».

Господь бажає, щоб Його воля здійснювалася тут, на землі, так само, як і на небі. Це єдиний шлях до щастя для кожної людини. Іншого шляху немає. А тому Христос радить прислухатися до тієї волі, яка на Небесах. Але ж яка вона, чим характеризується, які її особливості? Читаємо: «...щоб пізнати вам, що то є воля Божа: добро, приємність і досконалість» (Послання апостола Павла до римлян 12 розділ, 2 вірш).

Найперша характеристика волі Божої — це добро, це найвищий прояв любові Творця до Свого творіння, і навіть до тих із нас, котрі невдячні.

Наступною характеристикою волі Божої є її прийнятність. Інший переклад каже, що вона є угодною, вона найсправедливіша, і тому сприймається усіма жителями Всесвіту.

І третьою характеристикою волі Божої є її досконалість. Найвища міра цієї досконалості - це сво-

бода волі. Послух із примусу нікому не приносить

задоволення, та принципи Божого правління не такі. Його авторитет базується на доброті, милосердді й любові, а тому і засоби, які Він використовує, виявляють ці принципи. У Божому правлінні головною силою є істина та любов.

Добре було б, щоб кожен із нас дав відверту відповідь самому собі: чи узгоджується моя воля з волею Божою? Для того щоб мати певну відповідь, перш за все, потрібно знати цю волю Божу. А вона відкрита у Святому Писанні, особливо коли стосується способу життя, який кожен з нас вибирає для себе.

Деякі, не бажаючи нічого змінювати у своєму житті, навіть шукають виправдання для себе у Святому Писанні. Та справа в тому, що відповідь треба буде давати Богові, а не просто людині. Хоч більшість стурбовані якраз останнім, на що апостол Павло відповідає так: «Не працюйте тільки про людське око, немов чоловіковгодники, а як раби

Христові, чинить від душі волю Божу» (Ефесян 6:6).

Прислухаймося до молитви Давида, який просив Господа: «Навчи мене волю чинити Твою, бо Ти Бог мій. Добрий Дух Твій хай попроводить мене по рівному шляху» (Псал. 142:10).

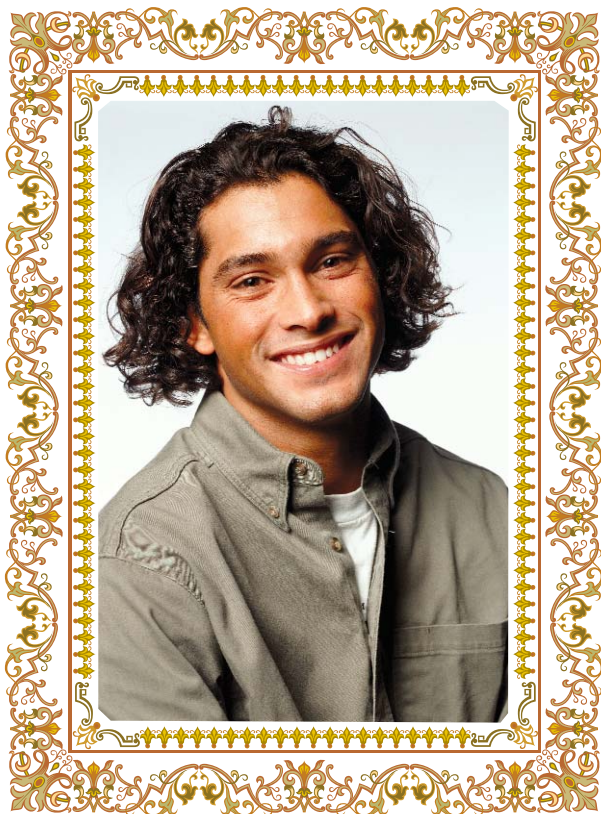
«Нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі». Чому ми так молимося? Та тому, що людина не здатна жити духовним життям, якщо нехтує волею Бога. У такому випадку вона стає підданою іншого князя і виконує його волю.

Отож, чи узгоджується моя воля з волею Божою? Відповідь на це питання буде залежати від моїх взаємин з Богом, в основі яких лежить довір'я. Бо тільки той, хто має з Богом досвіди, хто Його добре знає, може сказати: «Хай буде воля Твоя».

Агнеса Привітка

Депресія

Як від неї позбавитися!

По суті, депресія — не стільки негативне почуття, скільки відсутність самого почуття (апатія). Ми женемо наші почуття геть, заганяємо їх усередину або ж відчужуємося від них, доки зовсім не перестаємо відчувати. Зазвичай наближення депресії дає про себе знати через ряд певних відчуттів, які повинні насторожити нас. Зокрема: ми не в змозі радіти навіть тому хорошему, що є в житті, не можемо зосередитися, не здатні прийняти рішення; відчуваємо фізично спустошеними і знесиленими, хоча знаємо, що цього не повинно бути; легко драгуємося; у нас починається безсоння; з'являються думки про самогубство; виникають відчуття фізичного болю і спазми, походження яких не піддається поясненню; з'являються якісь ненормальні думки чи фантазії про те, як нашкодити іншому; іноді виявляється підвищена активність чи якась інша нездорова форма поведінки; ми перебуваємо під владою неконтрольованих емоцій (від плачу до сміху). Іноді депресія настільки оволодіває нами, що ми повертаємося спиною не лише до людей, а й до Бога. Ми здійснюємо божевільні вчинки, які ніяк не узгоджуються з нашими християнськими цінностями, і чим більше ми їх робимо, тим менше, очевидячки, нам подобається релігія в цілому. Тікаючи від Бога,

ми потрапляємо у смертоносний вир, який все глибше й глибше затягує нас у тенета відчаю і депресії.

Ісус сказав: «Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, — і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:29,30).

Ісус обіцяв нам допомогти вирішити наші життєві проблеми, і вони вирішуються набагато швидше і легше, якщо ми дозволяємо Йому провадити нас!

ПЕРШИЙ КРОК.

Спробуйте зрозуміти, як насправді ви сприймаєте дану ситуацію. Переживаючи

найглибшу депресію, Давид писав: «Доки, Господи, будеш мене забувати назавжди, доки будеш ховати від мене обличчя Своє? Як довго я буду складати в душі своїй болі, в серці своїм — щодня смуток?» (Псал. 13:2,3).

Зазвичай депресія являє собою гнів, загнаний у підсвідомість. З ним, по суті, нічого не вдієш. Проаналізувавши власну ситуацію, я зрозумів, що в мені накопичилося чимало гніву, який вимагає виходу. Прочитавши слова, написані Давидом, я твердо вирішив поводитися абсолютно чесно по відношенню до Бога і самого себе. Мені треба було визнати, що я розгніваний; визнати, що я виявився слабким, безпорадним. Я усвідомив, що сердився навіть на Бога, хоча цей крок дався мені не легко. Я сердився на Нього за те, що Він не перешкодив усім тим бідам і невдачам, які почали падати на мене... Коли я розповів Йому про свій гнів та образу, то відчув, що зцілення почалося. Я зрозумів, що Господь не сердиться на мене; зрозумів, що можу вільно виражати свої почуття.

ДРУГИЙ КРОК. Визначивши суть власних переживань, потрібно якимось чином виразити свої почуття. Давид зробив це, сказавши: «Зглянься, озвися до мене, о Господи, Боже мій! Просвітли мої очі, щоб на смерть не заснув я! Щоб мій неприятель

не сказав: «Я його переміг!» Щоб мої вороги не раділи, як я захитаюся!» (Псал. 13:4,5).

Деякі, як Давид, виливають власні почуття, беручись за перо і складаючи пісні. Інші, як я, наприклад, — розмірковують, моляться. Це чудовий засіб, який дозволяє з'ясувати причини нашої депресії. Чесна і шира молитва дозволяє нам визнати, що існують ті чи інші переживання, а крім того, дає Богові можливість здійснити над нами Свою духовну «операцію». Комуś, можливо, треба відкрити душу перед своїм товаришем, пастором, психологом. І шойно ви розповіли про власну проблему, починайте аналіз причин.

ТРЕТІЙ КРОК. Розберіться в причині вашої депресії. Якщо можливо, спробуйте змінити ситуацію, яка стала причиною цього хворобливого стану. Для вирішення вашої проблеми часом необхідно багато чого змінити. Приміром, мені довелося відновити своє фізичне здоров'я. Знаючи, що мені необхідно відновити свої стосунки з Богом, я відвів Йому першорядне місце у своєму житті.

Як же все-таки вирішити проблему з депресією? Робіть усе, щоб змінити ситуацію, у якій вона виникла. Але що робити, якщо ви не можете змінити ті чи інші обставини? І навіть у цьому разі є те, що піддається зміні, — ваше ставлення. Мені знадобилася порада фахівця, і я знайшов того, з ким міг довірчо поговорити. Мені треба було пережити скорботу, викликану смертю батька, тому я відвідав його могилу, де зміг вилити своє горе і змиритися з тим, що сталося. Я зрозумів, що Господь благословив мене, давши вірну супутницю життя, яка по-справжньому мене кохає. Я почав слухати свою дружину набагато уважніше, ніж раніше (особ-

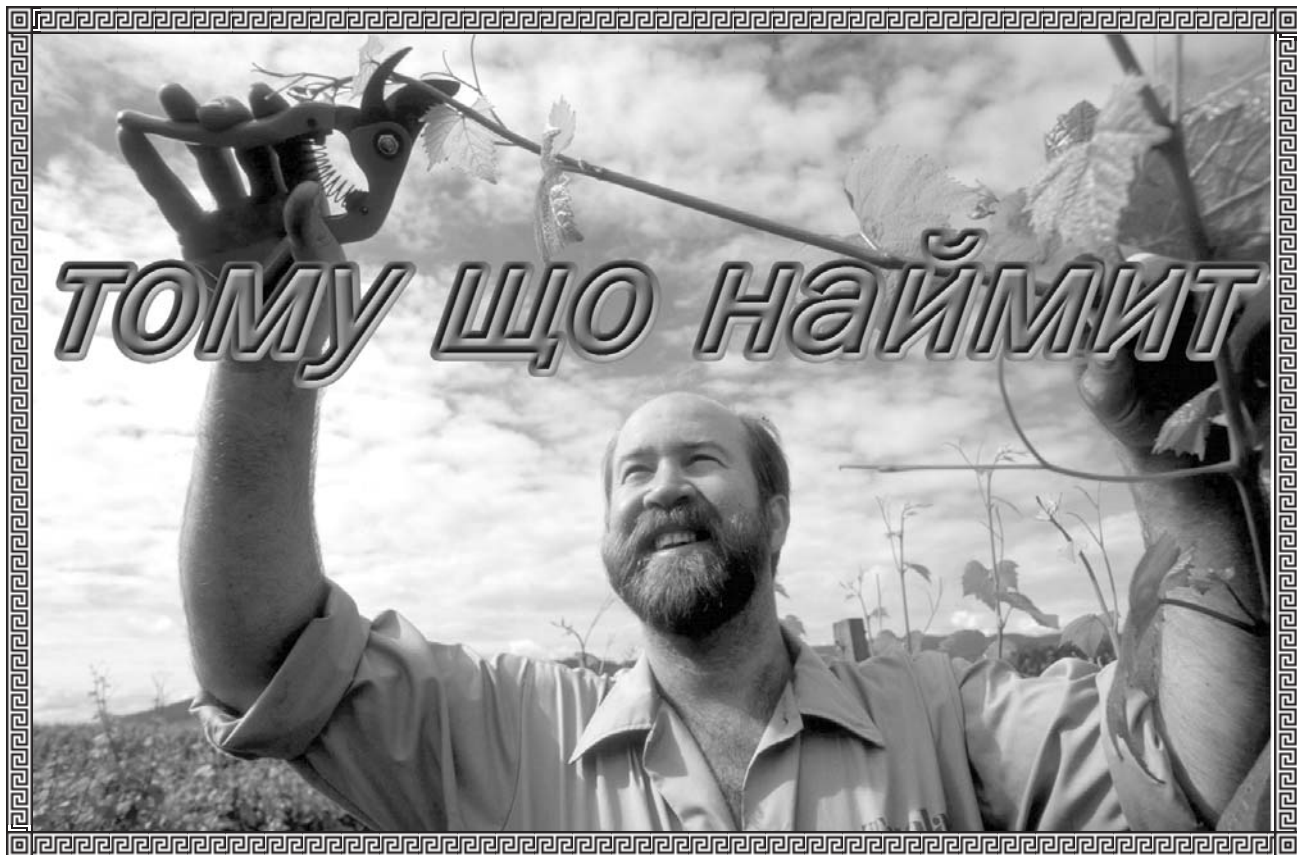
ливо в тому, що стосується депресії та її симптомів), і дякував Богові за те, що Він так мудро влаштував наш шлюб. За весь цей час, а він тривав більше року, я зміг глибше зрозуміти сказане апостолом Павлом: «Знаємо, що тим, які люблять Бога, які покликані за Його передбаченням, все сприяє до добра» (Римл. 8:28). У даному разі все «це» сприяло моєму відродженню.

Що ж у підсумку? У мене знову з'явилося бажання жити, і я з цікавістю зустрічав прихід кожного нового дня. Я почав краще розуміти тих, хто потрапив у подібні критичні ситуації, і зміг співпереживати з ними. У мене склалися нові стосунки з Богом — більш ширі й глибокі. Я по-новому зрозумів, що ж насправді має на увазі Господь, коли говорить: «Досить тобі Моєї благодаті: адже [Моя] сила виявляється в немочі!» (2Кор. 12:9). І, нарешті, можу погодитися з Павлом, котрий завершує цей вірш так: «Тому краще раді буду хвалитися своїми немочами, щоб оселилася в мені сила Христа» (2Кор. 12:9).

«Я надію на милість Твою покладаю, моє серце радіє спасінням Твоїм! Я буду співати Господеві, бо Він добродійство для мене вчинив» (Псал. 13:6).

Лен Макміллан

Якщо хороший господар терпляче чекає результату своєї праці, то найманець думає лише про швидше закінчення робочого дня, погляд його буквально прикутий до стрілки годинника: «А скільки ще залишилося?» Найманець не зацікавлений у майбутньому плоді й результаті.

Один командир доручив солдатам посадити десять відер картоплі на своєму городі, а потім доповісти йому про виконання «бойового» завдання. Недовго думаючи, кмітливі бійці викопали посеред городу велику яму, куди й висипали картоплю, спорудивши своєрідну «братську могилу» для неї.

— Завдання виконане! - порадували вони свого командира.

Незабаром, на подив начальника, який ні про що не підозрював, увесь город чомусь затягнуло бур'яном, а довгоочікувана картопля з'явилася лише на середині ділянки у вигляді величезного куша.

«А найманець біжить тому, що найманець...» Виконання подібного «бойового» завдання може полягати не лише в «похованні» командирської картоплі. Бог запитує Своїх неширих слуг: «Нашо Мені многота ваших жертв?... Як приходите ви, щоб з'явитися перед обличчям Моїм, хто жадає того з руки вашої, щоб топтали подвір'я Мої?» (Ісаї 1:11-12).

Бог ніколи не бере на Свою роботу наймитів. Він не має в них потреби. Його робота унікальна вже тому, що її можуть виконувати лише близькі люди, які є Його спадкоємцями. «Сам Дух свідчить нашому духові, що ми діти Божі. Якщо ж ми діти, то й спадкоємці Бога і

спадкоємці Христа» (Римл.8:16-17).

До якої ж із цих двох категорій працівників ми можемо віднести себе? Хто я: хороший господар чи найманець?

Вперше я замислився над цим питанням, коли проводив євангельську програму в одному невеличкому селищі. Ми розносили запрошення від будинку до будинку, від вулиці до вулиці. Було холодно й сиво, людей на вулиці було мало, а мешканці будинків не дуже й бажали відчиняти нам двері. До початку лекцій залишалося декілька годин, і я, розчарований і змучений, все частіше поглядав на циферблат: «Скоріше б вечір, я вже втомився...» Як бачите, усі симптоми найманця були в наявності. Врешті-решт, зупинившись посеред безлюдної вулиці і побачивши недоцільність подальших блукань, я доповів своєму Небесному Командирові: «Завдання виконане!» Так, якби я знав у той момент, що закопав на цьому великому євангельському полі своє «відерце картоплі».

Найсумнішим у цій історії виявилось те, що на цій же вулиці, де я не завершив своєї роботи, увечері того дня загинула ціла сім'я від несподіваної пожежі. Вони так і не отримали надії на спасіння.

«А найманець біжить тому, що найманець...» Що ще можна сказати в таких випадках? Павло був людиною, яка не залишала роботу на наступний раз. У своїй прощальній промові перед ефеськими пресвітерами він сказав: «Але я ні про що не турбуюся і не дорожу своєю душею, лише б з радістю закінчити свою дорогу та служіння, яке я одержав від Господа Ісуса:

засвідчити Радісну Звістку Божої благодаті! Тому свідчу вам сьогодні, що я чистий від крові всіх! Бо я не ухилився від того, щоб об'явити вам усю Божу волю» (Дії 20:24,26-27). Чи можемо ми сказати, що також чисті від «крові всіх» тому що, подібно до Павла, не втрачали можливості звіщати вістку спасіння? Сьогодні багато місць, де приречені на загибель люди чекають цієї вістки від хороших господарів своєї справи!

— Кого Мені послати? І хто піде для Мене? — запитує Господь. — Донеси,— говорить Він,— донеси цю вістку в той будинок, тій сім'ї, тій людині! Не будь найманцем, будь спадкоємцем!

Рано-вранці, тільки сонце виглянуло з-за горизонту, пішов селянин зі своїм волом працювати на полі. Запріг він сильну тварину у важкий плуг, та ще «підбаторив» її батоном і залишив орати запорошену й суху землю. Тим часом селянин, взявши лопату, пішов обробляти ґрунт під молодим виноградником.

Робота йшла. Сонце вже піднялося високо і стало припикати землю й тих, хто на ній працював. Віл тягне за собою плуг і сумно думає: «Зупинитися б, відпочити... Дуже втомився вже, тільки господаря боюся: дивися, ще батоном огріє». Людина ж у цей час працює й весело співає.

«Не можу зрозуміти я його! — продовжував незадоволено думати віл.— Так працює! Втомився, напевно, не менше, ніж я, а ще співає!»

Врешті-решт, не втримавшись від цікавості, він зупиняється і повертає свою масивну шию у бік господаря, який співає, і запитує його.

— Скажи, чому ти співаєш? Я не можу зрозуміти, що тебе так радує?!

— Я співаю й радію тому, що дивлюся вперед і бачу там майбутнє,— відповів селянин.— Я бачу, як із сухих гілок цієї виноградої лози з'являються прекрасні грона винограду, які освіжають у часи спеки. Я вже насолоджуюсь їхнім соком, який зміцнює моє серце! Ця робота приносить мені радість, тому що я бачу майбутнє.

— Навчи й мене бачити майбутнє, щоб мені було легко тягнути свого плуга,— сказав здивований віл.

— Боюся, що в тебе нічого не вийде,— відповіла людина,— тому що перед собою ти завжди будеш бачити лише запорошену борозну. Той, хто працює за допомогою нагая, не може бачити майбутнього!

Дорогі друзі! Роботу Божу можуть звершити лише хороші господарі, які почувають себе не змученими волами, а радісними спадкоємцями того Царства, до якого вони прокладають дорогу. Ну, а поки, «...мої любі брати, будьте стійкі, непохитні, завжди відзначайтеся в Господньому ділі, знаючи, що ваша праця в Господі не даремна» (1Кор.15:58).

Денис Книш

Випробування розуму і талантів

(Закінчення. початок на ст.2)

пріоритету розвитку особистих та суспільних чеснот. Життєві приклади, які згадуються в книзі Джима Колінза "Good to Great", доводять, що найбільш успішні компанії в бізнесі були створені людьми, котрі поєднували такі якості, як рішучість у прийнятті рішень, так і особисту скромність. У цьому відношенні Український гуманітарний інститут — не тільки географічна координата, але й місце навчання та особистого

зростання, де молода людина за віком або станом душі, усвідомлюючи принципи відповідального ставлення до власної долі, отримує шанс для випробування своїх розуму і талантів, а також їх розвитку. Скарбниця наукового та професійного знання, світова скарбниця інтелектуального капіталу, а ще й шлях до розвитку особистості відкриті для всіх і кожного в Українському гуманітарному інституті.

Людина стає духовним велетнем, коли задіює розум, серце та волю на виклики такого невблаганного сучасного світу. Людський та знаннєвий капітал — велика сила, що здатна змінити особу, суспільство, світ — сьогодні, завтра, щодня.

Н.В.Балабанова, кандидат соціологічних наук

БИБЛЕЙСКИХ ПРИНЦИПОВ РАСПОРЯЖЕНИЯ ДЕНЬГАМИ

Если кто-либо из предыдущего поколения и имел огромное влияние на христианский мир, подавая хороший пример распоряжения своими деньгами и жертвуя их на Божье дело, то это был производитель гусеничных землеройных машин Р. Ж. ЛеТорнау, мой отец. Его имя часто вспоминали при обсуждениях темы правильного управления деньгами, потому что всю свою жизнь он посвятил Богу, служению Ему именно в финансовой сфере, которую Он доверил ему. Я вырос в этой атмосфере. Любимым стихом отца был: «Ищите же прежде Царства Божия и правды Его, и это все приложится вам» (Матф. 6:33). Отец действительно верил этому и строил всю свою жизнь, руководствуясь этим стихом. И Бог, несомненно, дал ему «все это». Как молодой христианин я созрел еще в то время, когда мой отец по-прежнему успешно занимался своим бизнесом и свидетельствовал о Господе по всему миру. Совершенно естественно, что по примеру отца я выбрал себе стих, ставший заповедью моей жизни: «Принесите все десятины в дом хранилища, чтобы в доме Моем была пища, и хотя в этом испытайте Меня, говорит Господь Саваоф: не открою ли Я для вас отверстий небесных и не изолью ли на вас благословения до избытка? (Малахии 3:10)» Исходя из этого, мой отец разработал для себя план, или семь принципов, которыми он руководствовался всю свою жизнь, и доказал, что они истинны. Я подтверждаю: эти принципы работают!

1. Вы не должны приобретать богатство или деньги неправедным путем

Книги о пути к успеху — это замечательно. Я сам написал две таких книги. Но ко многим из них следует подходить осторожно, так как крайне важны методы и мотивы обогащения. Однако некоторые авторы отстаивают концепции, неприемлимые для христианина. Сам Христос предостерегает нас в Марка 4:19: «Заботы века сего, обольщение богатством и другие пожелания, входя в них, заглушают слово, и оно бывает без плода». Не позволяйте Слову становиться бесплодным и навсегда отрекитесь от греховных методов и мотивов достижения благополучия.

2. Вы не должны полагаться на деньги и богатство

Доверьте вашу безопасность Богу, а не банковским счетам и личным сбережениям. Много раз, находясь на грани банкротства, мой отец говорил: «Господь дал мне все это. Если Он хочет все забрать, Он вправе сделать это. Я все равно буду доверять Ему».

Очень важно наше отношение к деньгам. Один мой друг, пастор, много лет тому назад получил хороший совет. Бог дал ему новый дом, но он почти боялся радоваться этому. Тогда его друг сказал: «Будь счастлив и радуйся, если Бог даровал тебе что-то. Но всегда помни о Том, Кто дал тебе все это». Мы не должны слишком привязываться к материальным вещам, которые Бог посылает нам. Хорошо сказал об этом псалмопевец:

«Надеющиеся на силы свои и хвляющиеся множеством богатства своего! Человек никак не искупит брата своего и не даст Богу выкупа за него ... Каждый видит, что и мудрые умирают, равно как и неведьмы, и бессмысленные погибают и оставляют имущество свое другим» (Псал. 48:7, 8,11).

3. Вы не можете дать больше, чем дает Бог

Наблюдая за своим отцом, на протяжении многих лет жертвующим деньги на Божье дело, я не переставал изумляться тому, как все возвращается к нему с избытком. Отец говорил: «Я разбрасываю лопатой — Господь насыпает лопатой. Но лопата Господа намного больше». И это действительно так. Именно это и помогло мне выбрать стих, определяющий мое отношение к деньгам. Бог говорит: «Испытайте Меня, — т.е. устройте Мне проверку и посмотрите, — не изолью ли на вас благословения до избытка?»

Будьте внимательны! Следующий пункт очень важен для понимания этого принципа.

4. Вы не должны «использовать» Бога

Любимым девизом отца был тот, который он сам придумал. Это высказывание не было идеалом благозвучности, но зато было очень метким: «Служение Господу оплачивается. Но не служите Господу только потому, что это оплачивается. Потому что такое служение не оплачивается!»

Очень важно, что именно побуждает нас служить Господу! Бог вознаградит нас по Своему благоволению и в Им Самим назначенное время. Возможно, этого не произойдет до тех пор, пока мы не будем во Славе Его. Поэтому давайте не ожидать, что Бог немедленно вернет ваш дар сполна. Он может сделать это! Но — никогда, если это было единственной причиной вашего даяния.

Отец часто рассказывал об одной верующей, которая призналась пастору, что, несмотря на все свои усилия, она не может хорошо относиться к одной женщине в церкви. Советом пастора было: «Делай все так, будто ты любишь ее. И вскоре ты почувствуешь, что действительно любишь ее». Он оказался прав! То же можно сказать и о вере. Делайте все так, будто вы верите. И вскоре вы обнаружите, что у вас действительно появилась вера.

Что же касается денег и пожертвований — делайте все так, будто у вас есть деньги. И вскоре вы обнаружите, что у вас действительно есть деньги. Но проверьте себя и убедитесь, что ваши побуждения чисты и вы не «используете» Бога в корыстных целях.

5. Вы не должны обкрадывать Бога

Мой жизненный стих начинается со слов: «Приносите все десятины». Это очень важно. Это не цель, но только самое начало. Вы еще не начали давать, пока не отдали десятину. Я знаю многих, кто говорит, что десятина была под законом Ветхого Завета, но мы теперь — под благодатью. Мой отец опровергал этот аргумент утверждая: «Если под Законом люди отдавали десятину, то Ст-ы-ы-ы-д вам, если вы под благодатью не можете делать то, что они делали под Законом!»

Ваше служение Богу начинается только после того, как вы пожертвовали десятину.

6. Все, что вы не доверите Богу, вы потеряете

Павел сказал Тимофею: «Ибо мы ничего не принесли в мир; явно, что ничего не можем и вынести из него» (1 Тим. 6:7).

Задумывались ли вы над тем, что произойдет со всем вашим богатством, когда Господь вернется? Если вся ваша семья предана Богу, то вы попадете на Небеса вместе. Вам просто не нужны будут деньги. Все они достанутся вашим не-

спасенным родственникам или государству. Не лучше ли было бы использовать ваши деньги для Божьего труда, чтобы приводить души к Богу, чем оставить их для каких-то других целей?

«Не собирайте себе сокровищ на земле, где моль и ржа истребляют и где воры подкапывают и крадут» (Матф. 6:19).

7. Вы не потеряете того, что доверите Богу

Все мы слышали много раз: «Вы не сможете взять это с собой на Небо!» Мой отец добавлял: «Но вы можете послать это вперед, чтобы оно ждало вас, пока вы не попадете туда». Принимая Христа как нашего личного Спасителя и жертвуя Ему из чистых побуждений, вы можете быть уверены: за все, что вы вкладываете в Божье дело сейчас, Господь вознаградит вас с избытком в Царстве Своем. Для отца это было настолько понятным, что вместо десятины он отдавал для Божьего дела 90% своих доходов. «Но собирайте себе сокровища на небе, где ни моль, ни ржа не истребляют и где воры не подкапывают и не крадут» (Матф. 6:20). Отец часто говорил: «Вы не можете надеть более одного костюма. Вы не можете спать одновременно более, чем в одной кровати. Почему же вы так заботитесь о накоплении богатства?»

Давайте подумаем об этом. Давайте испытаем Бога, как убеждает нас пророк Малахия (3:10): «Испытайте Меня», — говорит Бог. Давайте посмотрим, не изольет ли Он благословения до избытка!

Ричард Х. ЛеТорнау

Предлагаем читателю ряд материалов из серии «Сила возрождения», посвященных рассмотрению всегда актуальных проблем здорового образа жизни. Каковы наставления Творца относительно нашего питания и как возможно их придерживаться в современном мире — на эти вопросы отвечают статьи названной серии. Материалы будут печататься на страницах газеты в течение года.

СМЕРТЬ НА КУХНЕ

Несколько лет тому назад в одном американском городе был проведен опрос, в ходе которого каждый житель ответил на 156 вопросов. Опрос показал, что наибольший интерес взрослые население проявляет к вопросам здоровья. Не к вопросам политики, истории или даже погоды, а именно здоровья — здоровья их собственного и членов их семей. В какой парадоксальный век мы с вами живем! Время, когда существует больше, чем когда-либо докторов, больниц, лекарств; больше, чем когда-либо медицинских знаний о профилактике и лечении болезней; больше таблеток, витаминов, капсул; однако не так уж часто в прошлом случалось время, когда болезни и общее ухудшение состояния здоровья в большей степени поражали человеческий род.

Миллионы страдают от последствий неправильного образа жизни, пагубных привычек в питании и питии! Мы живем в мире, раздираемом болью. Стоны больных и страдающих стали отличительным знаком современного общества. Несмотря на невиданные усилия медицины, проблемы здоровья и долголетия остаются наиболее

серьезными проблемами человечества.

Библия дает простое краткое решение проблемы преждевременной немощи и смерти. Миллионы жили бы и поныне, если бы вняли Божьему предостережению, записанному в 26 стихе 15 главы книги Исход: «Если ты будешь слушаться гласа Господа, Бога твоего, и делать угодное пред очами Его, и внимать заповедям Его, и соблюдать все уставы Его, то не наведу на тебя ни одной из болезней, которые навел Я на Египет, ибо Я Господь, целитель твой».

Эти слова совершенно ясно показывают, что каждому под силу продлить свою жизнь. Благодаря послушанию законам, которые Бог дал относительно здоровья и питания, мы можем избежать болезней или же, в случае заболевания, облегчить состояние человека. Этот библейский стих ясно утверждает, что такие страшные напасти, как, например, большие эпидемии, уносящие миллионы жизней, происходят вовсе не по Божьей воле. Господь желает, чтобы мы процветали и сохраняли здоровыми наши тело, разум и душу.

Почему же сегодня мы являемся свидетелями стольких скорбей и болезней, поражающих мир? Причина заключается в том, что большинство людей нарушают законы жизни. Наш организм, как и все в природе, функционирует согласно определенным законам. «Что посеет человек, то и пожнет» (Гал. 6:7). Когда человек падает с крыши, тут же вступает в действие закон всемирного тяготения. Независимо от возраста, пола или финансового благосостояния его тело стремительно будет нестись вниз навстречу

увечью или смерти. Также при нарушении законов нашего организма можно ожидать неизбежных последствий — болезней или смерти.

Любому следствию всегда предшествует причина. Люди, серьезно исследовавшие Божьи наставления относительно здоровья и знакомые с нынешними тенденциями состояния здоровья людей в мире, постоянно наблюдают этот закон причины и следствия. Так, эксперты ныне озадачены тем, что число случаев заболевания раком продолжает расти в геометрической прогрессии. В то время как многие болезни взяты под контроль, а от некоторых человечество избавилось полностью, рак продолжает неуклонно распространяться. Даже несмотря на беспрецедентное финансирование научных исследований достигнуты лишь немногие успехи в попытках остановить распространение этой смертельной пагубы.

Причину все большего распространения рака легких понять нетрудно, если принять во внимание пагубное пристрастие к курению. Несомненно, эта тенденция будет сохраняться до тех пор, пока люди не скажут «нет» этому смертоносному яду. Однако мало кто осознает, что одна треть всех злокачественных образований в организме человека связана с желудком и что в половине случаев рак поражает органы пищеварения, включая, помимо желудка, печень, поджелудочную железу, тонкий и толстый кишечник.

Причина подобного явления должна бы быть очевидна всем нам. Если не принимать во внимание легкие, бомбардируемые горячими табачными смолами, то именно желудок является тем органом, над которым в наибольшей степени издевается человек. Доктор Джеймс Эвинг, один из основателей Американского общества борьбы с раком, в своем трактате «Предотвращение рака» утверждает следующее: «Постоянное жестокое обращение со здоровым желудком часто вызывает его поражение раком; что же касается людей с пониженной функцией желудка, то в этом случае рак может стать следствием и меньших злоупотреблений. В обоих случаях непосредственной причиной являются перегрузки и

небрежное обращение с этим органом. Желудок изнутри покрыт не медью, но выстлан всего лишь одним слоем довольно-таки деликатных клеток эпителия. Из всех этих данных может быть сделан единственный, способный обезопасить нас, вывод: чтобы понизить смертность от этой столь распространенной болезни, нам следует избегать любых форм злоупотребления этим органом». Можно только изумляться, когда узнаешь, что поступает в желудки мужчин, женщин и детей в Америке.

Вопрос: «Есть или не есть?» — решается исключительно в зависимости от вкуса пищи и приятных ощущений после ее употребления.

Поэтому неудивительно, что 50% населения страны страдает от лишнего веса, а на разработку диет и систем упражнений для похудения ежегодно тратится свыше трех миллионов долларов.

Поражает воображение тот факт, что средний американец ежегодно потребляет около 670 кг различной пищи.

Вне сомнения, это является одной из главных причин того, почему ежедневно в течение года больницы Соединенных Штатов наполняют полтора миллиона пациентов.

(Продолжение следует.)

ПОДУМАТИ ЛИШЕНЬ!

За життя людина з'їдає 40 т їжі і вдихає 380 тис.м² повітря. Щороку серце витрачає стільки енергії, скільки потрібно для того, щоб підняти вантаж вагою близько 900 кг на висоту 14 метрів. На голові людини приблизно 125 тис.волосин а за все життя у неї випадає і знову виростає 1,5 мільйона.

Людський мозок складається більш як з 10 млрд.нервових клітин і здатний запам'ятовувати 83 млн. одиниць інформації. Кожної секунди в головному мозку людини відбувається близько 100 тис. хімічних реакцій. Мозок за 0,05 секунди розпізнає об'єкт зображення, який зафіксувало око. Максимальна швидкість передачі сигналу від нейрона до нейрона у мозку становить 400 км на годину. На шматочку людської шкіри площею 6,5 см² розміщується 25 м нервових волокон, понад тисяча нервових закінчень, 65 волосяних мішечків і 6 м кровоносних судин. У людини загальна площа рецепторів, що реагують на запах, складає лише 4,8 см². Для порівняння: у собаки — 64,3, в акули — 130, а у кроля вона дорівнює загальній площі поверхні його тіла.

История Адама

Около двухсот лет тому назад в селении Мойбег на севере Ирландии жил мальчик по имени Адам Кларк. У его отца недалеко от моря была ферма; чтобы быть точнее, скажем, что одним концом ферма выходила на морской берег с прекрасным белым песком. Адам любил нырять и плескаться в ласкающих морских волнах, сидеть с удочкой на выступе скалы и ловить на ужин рыбу. Но больше всего он любил искать среди камней крабов. Отец Адама был директором школы и поэтому совсем не имел времени заниматься своей фермой. Адам и его брат Терси должны были помогать работникам на ферме. Это отнимало у них уйму времени, и они вынуждены были

на пол? Какой дух проявляется в тебе?

— Мэм, — произнес Адам заикаясь, — это бесполезно! Я не могу учиться, вот и все!

— Ты хочешь сказать мне, Адам Кларк, что сдаешься? Что ты даже не попытаешься? — требовательно спросила учительница. — Если ты не получишь образования, то будешь нищим всю жизнь. Скажи, ты этого хочешь?

В классе послышались смешки и хихиканье. И вдруг Адам встрепенулся, как будто кто-то внезапно разбудил его. Его лицо сразу стало серьезным. В этот момент с ним что-то произошло.

— Что же я делаю? — подумал он. — Я собираюсь стать тупицей?

дет туда, то никогда, никогда уже не сможет выйти оттуда. Он останется там навсегда!

Они замолчали. Тут один из них начал всхлипывать, а спустя несколько мгновений оба мальчика уже горько рыдали. Немного успокоившись, но еще с глазами полными слез, они начали молиться.

— О Боже, прости нам наши грехи. Мы не хотим попасть в ад. Мы будем хорошими! Мы будем хорошими!

Вернувшись домой, Адам рассказал маме, что произошло с ним на берегу.

— Я хочу, я никогда ... я постараюсь никогда, никогда не говорить плохих слов, — обещал он. — Я всегда буду слушаться тебя. И папу тоже.

Сердце матери было глубоко тронуто словами сына. Она обняла Адама.

— Помни всегда, что ты сегодня пообещал, — подбодрила она его. — И Бог поможет тебе сдержать обещание. А сейчас давай станем на колени, помолимся и попросим Его помочь нам.

И они помолились вместе.

Так уж получилось, что в детстве Адаму пришлось пережить много тяжелых и опасных моментов. Но Господь хранил его и дал ему возможность стать взрослым. И это действительно чудесно, если вспомнить, что с ним про-

исходило. Однажды Адам ехал верхом на лошади с мешком зерна. Вдруг он упал наземь, а тяжелый мешок свалился и придавил его сверху. К тому же Адам ударился спиной об острый камень. Его принесли домой, полагая, что он уже мертв. Но спустя два дня он бегал по улице, как будто ничего не произошло. В другой раз, когда отец велел ему смыть грязь на ногах у лошади, он подумал, что легче всего это сделать, если заехать верхом в море. Но прежде, чем Адам сообразил, что произошло, волны покрыли его вместе с лошадью, и они оказались под водой. Они, несомненно, погибли бы, если бы Бог не помог им: волна за волной их вынесло на берег.

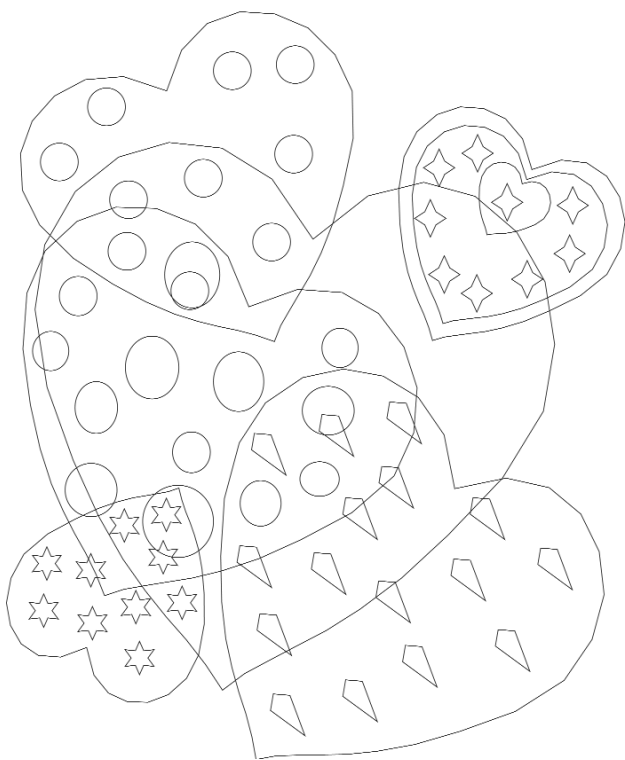
Бог имел Свой особый план относительно Адама и поэтому хранил его. Мальчик, который почти отчаялся научиться чему-нибудь в школе, стал одним из величайших ученых в мире. Он был пастором нескольких церквей. Он строил школы. И при всем этом он еще находил время писать. Но более всего имя Адама Кларка известно как автора, давшего толкования всех стихов Библии. Этой работе он посвятил сорок пять лет своей жизни. Его труд был издан в шести больших томах под названием "Комментарий Кларка".

Все это стало возможным только потому, что, будучи еще мальчиком, Адам решил не быть тупицей, а учиться и получить образование.

Но самое важное — он решил отдать свое сердце Господу и жить для Него...

Анна Т. Мак Ферсон

Сколько сердечек спрятано на картинке?

ходить в школу не вместе, а по очереди: утром, пока один работал на ферме, второй учился. После обеда же, сделав свою работу, первый брат бежал в школу, а второй мог сменить его на ферме. Вечером они рассказывали друг другу, что выучили в школе. Таким образом они не отставали от класса.

Но поговаривали, что Адам довольно «тупой» мальчик. Он изо всех сил старался учиться, однако как-то раз ему никак не удавалось выучить урок. Он повторял его много раз, но ничего не получалось: он ничего не понимал. Разозлившись, Адам швырнул учебник на пол! Все без толку! Он столько раз пытался — и напрасно!

Но тут раздался голос учительницы.

— Адам, — произнесла она строго. — Зачем ты бросил книгу

Чтобы надо мной смеялась вся школа?

Он наклонился и поднял книгу. Ему показалось, что мысли его прояснились и ум очистился от паутины. Затем случилось нечто вовсе невероятное: он быстро и легко выучил урок! Адам вышел к доске и рассказал его без запинки. Какая радость, что тебя больше не будут считать «тупым» мальчиком!

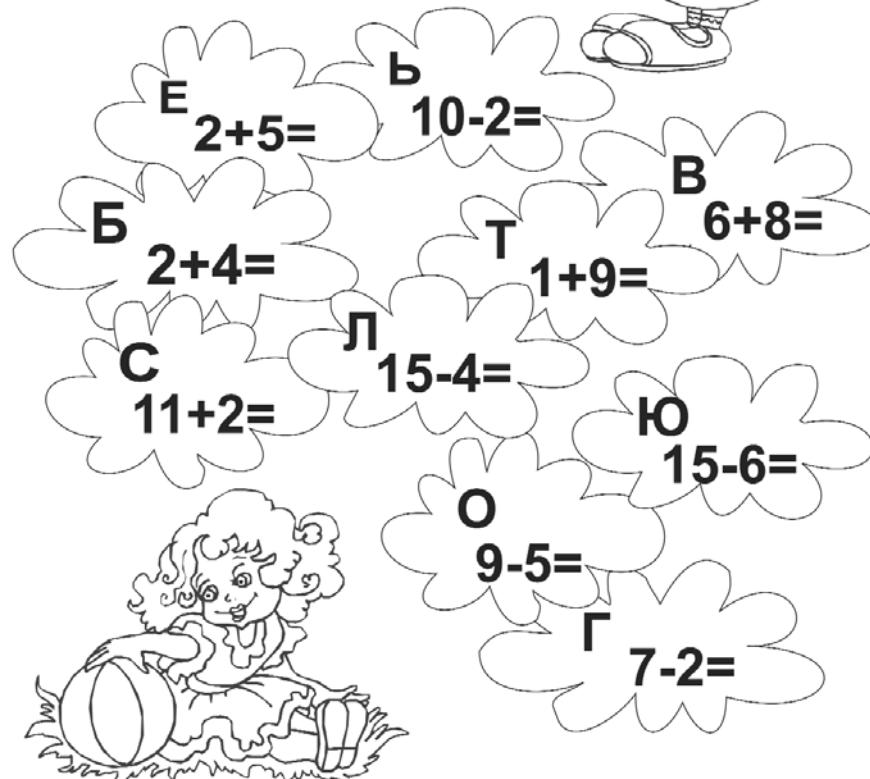
С тех пор Адам полюбил читать и учиться. Но это не все. Еще кое-что произошло с ним. Однажды Адам сидел на берегу с соседским мальчиком, слушая, как мощные волны бьются о скалы. Над ними простиралось голубое небо. И вдруг они заговорили об аде.

— Там сплошной огонь, — сказал один, — и вечное мучение!

— Да, — подтвердил, вздрагивая, другой. — И когда кто попа-

Знание математики поможет тебе решить это задание.

6 4 5 7 13 10 8
11 9 6 4 14 8

Остановись, остановись!

Проклятье века — это спешка,
И человек, стирая пот,
По жизни мечется, как пешка,
Попав затравленно в цейтнот.
Поспешно пьют, поспешно любят,
И опускается душа.
Поспешно бьют, поспешно губят,
А после каются, спеша.
Но ты хотя б однажды в мире,
Когда он спит или кипит,
Остановись, как лошадь в мыле,
Почувствуй пропасть у копыт.
Остановись на полдороги,
Доверься Небу, как судьбе.
Подумай — если не о Боге —
Хотя бы просто о себе.
Под шелест листьев обветшалых,
Под паровозный хриплый крик
Пойми: забегавшийся жалок,
Остановившийся — велик.
Боль суеты сует сметая,
Ты вспомни вечность наконец,
И нерешительность святая
Вольется в ноги как свинец.
Есть в нерешительности сила,
Когда по ложному пути
Вперед на ложные светила
Ты не решаешься идти.
Топча, как листья, чьи-то лица,
Остановись! Ты слеп, как Вий.
И самый шанс остановиться

Безумством спешки не убий.
Когда шагаем к цели бойко,
Как по ступенькам, по телам,
Остановись, забывший Бога,
— Ты по себе шагаешь сам!
Когда тебя толкает злоба
В забвеньи собственной души
К бесчестью выстрела и слова —
Не поспеши, не соверши!
Основись, идя вслепую!
О, население Земли!
Замри, летя из колыта, пуля
И бомба, в воздухе, замри!
О, человек, чье имя свято,
Подняв глаза с молитвой ввысь,
Среди распада и разврата —
Остановись, остановись!

Е.ЕВТУШЕНКО, 1967 г.

Хитон для Иисуса

Люди преданья хранят дорогие...
Цельный несшитый хитон
Выткала Сыну однажды Мария
В доме уютном своем.
Может, поэтому люди жестокие
Не разорвали его.
Матери! Матери!
Вы направляете
В жизнь сыновей, дочерей.
В ткани заветные вы одеваете
Ваших любимых детей.
Ткете несшитую, ткете вы цельную
Ткань, как Мария Христу.
В жизни не раз с ними зло
повстречается,
Станет оно угрожать,
Цельные ткани и ткани прекрасные
Будет готово порвать.
Только добро в мире все же сильнее.
В свете сокроется тьма.
И разорвать на куски не сумеет
Ткань вашу злая рука.
Так на Голгофе кому-то казалось,
Что свет во мраке исчез,
Но воскресенья победная
радость Весть принесла:
ОН ВОСКРЕС!!!
Краткими были часы ликования
Зла у подножья креста.
Вновь торжествуя, свет
Божий сияет там, где была темнота.
Матери! Матери!
Ваше усердие,
Ваши молитвы, труды,
Ваша любовь, ваша вера, терпение —
Все даст святые плоды.
Не уставайте в усердии вашем
Ткать добра ткань для детей,
И приносите их к Богу почаще
В тихой молитве своей.

Л. Жидков

СОВРЕМЕННАЯ ПРИТЧА

К нам поступила жалоба, что мы ущемляем права мужчин, печатаем притчи об идеальных женах и невестах и совсем ничего — об идеальных мужчинах. Просто как в детской песенке:

«А про папу до этой песни
Песни не было ни одной...»

Мы признаем свою ошибку и исправляемся. Данную притчу можно назвать «Идеальный мужчина», как мы и сделали, а можно было бы — «Идеальный жених». Ну, в общем, читайте, получайте удовольствие и делайте выводы.

Недавно в Далласе открылся «Центр покупки мужей», в котором женщины могут выбрать для себя мужа из большого ассортимента мужчин. Центр находится в пятиэтажном здании, где на каждом этаже выставлены экспонаты-мужчины, причем все устроено так, что чем выше этаж, тем больше положительных качеств у выставленных экспонатов. При посещении этого супермаркета от женщин требовалось соблюдать только одно правило: если вы зашли на какой-либо этаж, то должны выбрать для себя мужа на этом этаже. Если вы поднимаетесь выше, то уже не можете спуститься вниз, а должны выбирать на верхних этажах или же покинуть зда-

ние и больше никогда туда не возвращаться.

Двое подружек однажды решили найти для себя мужей и отправились в этот Центр. На двери первого этажа они увидели вывеску: «Здесь выставлены мужчины, у которых есть работа и которые любят детей».

Девушки прочитали вывеску и подумали: «Да, это лучше, чем мужчины без работы и не любящие детей, но все-таки интересно, а что находится выше?» И они поднялись на этаж выше.

На втором этаже они прочитали следующее: «Красивые мужчины, которые имеют хорошо оплачиваемую работу и любят детей».

«Да...», — подумали девчонки. — А что тогда этажом выше?» А на третьем этаже была вывеска: «Красивые мужчины, которые имеют высоко оплачиваемую работу, лю-

бят детей и помогают по хозяйству».

«Вау!!! — воскликнули девушки. — На следующем этаже должно быть что-то еще лучшее!» И они побежали на четвертый этаж.

Четвертый этаж: «Красивые мужчины, имеющие высоко оплачиваемую работу, любящие детей, помогающие по хозяйству и очень романтичные».

«Просто здорово! Но что должно ожидать нас этажом выше?» — и они помчались на пятый этаж.

На пятом этаже была вывеска: «Этот этаж пуст и существует он только для того, чтобы доказать, что женщинам просто невозможно угодить».

(из сети Интернет)

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через Ощадбанк або будь-яке відділення банку.
Наші реквізити:
УУК Церкви АСД розр./рах. 260012137
мфо 300023 код ЗКПО 19350731
банк: ОПЕРУ УСБ м. Києва
Найменування платежу: добровільні пожертвування на розвиток газети «Вічний Скарб».
Поштовий переказ можна зробити за адресою:
04107, м.Київ, вул.Лук'янівська, 9/10-а, газета «Вічний Скарб»

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець - християнське видавництво «Джерело життя»
Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Над номером працювали:
Віліна Меркулова, Лариса Качмар, Ганна Кучер, Доброскок Андрій, Тамара Грицюк
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04107, м.Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-а
e-tai: dzhereio@ukr.net
тел. (044)428-84-38

Редакція залишає за собою право публікувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення й реклама друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія КВ №8176 від 03.12.2003